

☀ Оперска и концертна солистка, колоратурен сопран, магистер по соло пеење е запишано во Вашата импозантна творечка одисеја. Како Вие би го опишале Вашето "искачување меѓу ѕвездите"?

ПЕТРОВСКА-ГАЛИЌ: Мојот творечки пат почна пред 24 години. За тие години, јас лично сметам дека постигнав многу, направив многу претстави, меѓу кои поголемиот дел беа премиерни. Настапував со Македонската филхармонија, со камерни оркестри, бројни уметници итн. Покрај оперското пеење, негував и концертно пеење, за кое сметам дека е потешко и поодговорно, бидејќи на сцена апсолутно сте сами и "покриени" сте само со еден инструмент. Значи, одговорноста е далеку поголема, а со тоа, исто така, и тежината. Покрај тоа, последниве 8 години се занимавам и со педагогија, бидејќи пред 17 години специјализирав во вокална техника со педагогија и педагогија со вокална техника, во Санкт Петербург, во Русија. Тоа беше мојот избор за специјализација. Сега имам свои ученици кои повеќе или помалку се студенти и пејачи кои веќе работат на сцена. Значи, веќе се занимаваат со оперско пеење. Што се однесува до моите први зачетоци, тие се случија во Белград, во класата на проф. Радмила Бакочевиќ. Во 1999 година завршив на нашата Музичка академија. Мислам дека со магистратурата и со специјализацијата ги комплетирав и ги исполнив своите амбиции. Многу време му посветувам на својот глас, бидејќи јас сум колоратурен сопран. За колоратурните сопрани се вели дека се виртуози во оперското пеење, а за да бидете виртуоз мора многу да работите. Едно време се поистоветував со боксерите во ринг. Со

■ Разговорот го водеше: Ружица ГОЧЕВСКА

ПОКЛОН ПРЕД ЕДЕН У

самото доаѓање на новите генерации секој ве предизвикува на двобој и титулата примадона кај нас е многу тешко да се одбрани. Јас не можам да кажам дека е лесно да се дојде до неа, но многу е тешко да се одржите таму каде што сте дошле, на врвот. Гласот е нешто што не може да се купи, да се замени. Како пример ќе ја посочам Радмила Бакочевиќ, која има 73 години и сè уште прекрасно пее. Бакочевиќ поседува перфектна техника, се надевам и би сакала кога ќе имам 70 години, исто така, да пеам, како што пее таа, или барем да пеам така како што пеам сега. Колоратурната техника е нешто на што сум посебна горда и не би сакала никогаш да ја изгубам. Кај нас е многу тешко да се задржи квалитетот и квантитетот на репертоарот. Едноставно, немате простор да избирате што ќе пеете, а што не, туку морате да пеете буквално сè. Во други оперски куќи постојат Моцартови, Вердиеви, Пучиниеви гласови итн. Но, тоа се оперски куќи во коишто месечно има 40 претстави. Но, овде во Македонија, со 4 претстави во месецот, а два до три наслови годишно не можете да избирате што ќе пеете. Пеете речиси сè што ќе ви се даде, за да бидете ангажирани. Таквите состојби повеќекратно се рефлектираат на гласовните можности на пејачите.

☀ Сте гостувале во сите поголеми музички центри. Каква е поставеноста на европските и на балканските оперски куќи и каква паралела можете да направите со Македонската оперска сцена?

ПЕТРОВСКА-ГАЛИЌ: Далеку сме ние од европските стандарди. Но, сега гледам дека ниту Русија, ниту Бугарија, ниту Италија не се она што биле порано, барем кога станува збор за уметноста и за квалитетот. Сум имала можност директно да слушам некои изведби, од европски оперски центри и сум излегла сосема разочарана. Во Бугарија сè што беше добро си

Славица Петровска-Галиќ важи за исклучително квалитетна и професионална оперска певица, која години наназад неприкосновено го држи приматот на прва дама на оперското пеење во Македонија. Со творечки багаж кој е повеќе од импозантен, оваа оперска дива неодамна ја збогати културната манифестација "Скопско лето", со едночасовниот концерт заедно со младиот тенор Александар Стефановски, во реномираната галерија Даут-пашин амам.

замина и да не кажам остана оној просечен квалитет итн. За разлика од нив, кај нас веќе се случуваат позитивни работи. Има нова генерација која е многу способна, која до заби е вооружена со знаење и ентузијазам. Имаме голема конкуренција и автоматски квалитетот е поголем. Не знам дали е наша среќа што таму паѓа квалитетот, а ние се качуваме, или едноставно кажано ние се качуваме, ние одиме кон Европа. Тоа не го кажувам јас, тоа го потврдуваат и моите колеги, диригенти, режисери, пејачи од земјава и од странство. Ние сме далеку пред Бугарија, Србија, Албанија. Условите во оперските куќи визави Албанија, Србија и Бугарија се просечни. Ние имаме многу подобри услови. Нашите пејачи не бегаат од Македонија за поголем хонорар, за поголеми плати. Тие одат и се враќаат, а од Бугарија бегаат затоа што немаат услови за просперитет. Ги потенцирам Бугарија и Србија, бидејќи тие за нас претставувале поим за уметнички квалитет. Веќе не е така.

чуваше по некој важен настан, премиера или добар концерт. Јас бев директорката која им ги покачи платите на вработените во 2002 година. Тогашниот министер за финансии беше против таквото барање, бидејќи истото ќе направело "дупка" во законот, но и тоа го реализиравме. Во текот на моето директорување беа поставени 9 премиерни наслови, од кои 3 беа праизведби "Посета на старата дама", "Иван Сусанин" и мојата најголема гордост "Лидија од Македонија". Бев директорка која големо внимание им посвети на младите пејачи. Некои бараат морална, некои професионална поддршка, но за сите бев тука да им помогнам и да ги поддржам во нивната надградба. И денес сум тука за нив да им помогнам на било каков начин. Како директорка им помагав и им давав шанса, а сега и како нивна колешка. Сè се менува и ние се менуваме, но Македонската опера и балет мора да опстане и да го одржи квалитетот и квантитетот кој го заслужува.

СПЕШЕН ТВОРЕЧКИ ПАТ

☀️ Речиси во сите големи оперски дела носечките улоги ги добивате вие. И тие ги добиваат заслужените овации од публиката. Како Ви изгледа подготовката за едно вакво Ваше претставување?

ПЕТРОВСКА-ГАЛИЌ: Секој има посебен режим на подготовки, особено кога станува збор за премиери, без разлика дали станува збор за концерт или за опера. Комплетно му се посветувам на тоа што треба да се изведе. За мене не постои ништо друго освен изведбата. Режимот се користи и во пеењето и во исхраната. Значи, рано се легнува, помалку се зборува, нема посети од пријатели, не се јаде луто или благо. Јас сум навикната на таков режим и на таков живот, и тоа воопшто не ми претставува проблем. Тоа е животот кој го живеам.

☀️ Да проговориме за периодот кога Славица Петровска-Галиќ ја презеде диригентската палка во Македонската опера и балет...

ПЕТРОВСКА-ГАЛИЌ: Тоа беше периодот во кој јас ги покажав своите организаторски способности. Секогаш сум велела "каква домаќинка сте, таква ќе бидете и директорка". Како директорка знаев секој денар каде оди и бев фокусирана на мали награди кои беа наменети за вработените. Тоа се слу-

☀️ И годинава "Скопско лето" на својот репертоар има настани кои го привлекуваат бројното внимание на публиката. Меѓу нив се најде и Вашиот неодамнешен настап, заедно со Александар Стефановски и Јасминка Чакар во Даут-пашин амам. Дали преку овој концерт испративте порака дека е време за поклон пред еден успешен творечки пат и поттик за една нова кариера во подем?

ПЕТРОВСКА-ГАЛИЌ: Да, токму така. Концертот беше многу успешен. Со Александар Стефановски заедно ја избиравме програмата и иако е многу тешко да се спојат два различни гласа, сепак мислам дека успеавме. Се надевам дека разликата во годините не беше забележителна. Александар е многу добар и перспективен пејач. Јас сум среќна што успеа овој концерт, бидејќи сите тројца многу сериозно работевме, буквално секој ден по 3 до 4 часа. Планираме концертот да го репризираме на Штипското културно лето, во Прилеп, Битола, во Куманово итн.

Инаку, што се однесува до "Скопско лето" порано се случувало да бидам ангажирана и по 3-4 пати, што преку опера, што преку солистички концерт, или камерен оркестар. Оваа година два пати сум ангажирана и тоа со концертот кој веќе се одржа и претставата "Војаџер".